

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu **L. I.**, bytom Š., proti žalovanej **Sociálnej poisťovni, ústrediu**, Ul. 29. augusta č. 8, Bratislava, o preskúmanie RDI-likvidačného predpisu a iné, na odvolanie navrhovateľa proti uzneseniu Krajského súdu v Nitre z 26. januára 2010, č.k. 28S/1/2007-85, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Nitre z 26. januára 2010, č.k. 28S/1/2007-85, **z r u š u j e** a vec mu vracia na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e

Napadnutým uznesením krajský súd zastavil konanie a žiadnemu z účastníkov nepriznal právo na náhradu trov konania.

Z odôvodnenia uznesenia vyplýva, že súdne konanie bolo začaté na základe podania žalobcu z 2. januára 2007, označeného ako „odvolanie proti RDI-likvidačnému predpisu rodné číslo X., ktorý mal byť napísaný 10. mája 2006“, ktoré doplnil 4. januára 2007. Žalobca žiadal, aby súd tento likvidačný prepis zrušil a prikázal žalovanej „vyplatiť mu zákonný starobný dôchodok vo výške 67% zo 100%-ného priemerného mesačného zárobku“, ďalej žiadal, „aby súd zaviazal žalovanú doručiť mu úplné rozhodnutia, záväzné listiny a záväzné listinné dôkazy a vyplatiť mu všetky dôchodky od 2. marca 1993 do 29. januára 2004 a ďalej od 2. januára 2006“, pričom súčasne žiadal o ustanovenie advokáta.

Uznesením č.k. 28S/1/2007 z 29. januára 2009 súd konanie zastavil. Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením sp.zn. 9So/85/2009 z 31. júla 2009 uvedené uznesenie krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a skúmanie, či obsah žaloby čo i len čiastočne nespĺňa kritériá pre jej prejednanie, najmä ak sa žalobca domáhal i vyplatenia zdržiavaných dôchodkových dávok. V ďalšom konaní krajský súd, postupujúc v intenciách rozhodnutia najvyššieho súdu, vyzval žalobcu na odstránenie väd žaloby a uvedenie, či sa domáha vyplatenia dôchodkových dávok od žalovanej v občianskoprávnom konaní, v akej výške a z akých skutkových dôvodov, prípadne či sa domáha preskúmania postupu a konkrétne označeného rozhodnutia žalovanej. Súčasne zaslal žalovanej rovnopis žaloby a jej doplnenia na vyjadrenie. Keďže žalobca napriek výzve svoje podanie nedoplnil a neuviedol ani to, vyplatenia dôchodku v akej sume sa domáha, krajský súd dospel k záveru, že nie sú splnené podmienky podľa § 112 ods. 1 v spojení s § 80 písm. b) OSP na vylúčenie veci, týkajúcej sa vyplatenia dôchodku, na samostatné konanie. Neodstránenie väd podania z 2. januára 2007 bolo podľa krajského súdu neodstrániteľnou prekážkou konania, a preto konanie zastavil.

Uznesenie napadol žalobca včas podaným odvolaním z 11. marca 2010 bez bližšie uvedených dôvodov odvolania. Na výzvu krajského súdu svoje odvolanie doplnil 21. apríla 2010. Poukázal na to, že vo veku 72 rokov pomaly umiera bez dôchodku.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací podľa § 10 ods. 2 OSP preskúmal napadnuté uznesenie a dospel k záveru, že nie sú splnené podmienky pre jeho potvrdenie.

Odporkyňa vo vyjadrení k veci z 18. marca 2011 uviedla, že žalobca v minulosti neprevzal už čiastočný invalidný dôchodok a invalidný dôchodok za dobu od 2.5.1993 do 28.1.2001 v celkovej sume 288 011 Sk a neprevzal ani starobný dôchodok za obdobie od 2.1.2006 do 1.3.2011 vrátane v sume 15 818,50 Eur (473 548 Sk), pričom z dôvodu nepreberania bola výplata invalidného dôchodku zastavená od 2. februára 1997 a výplata starobného dôchodku bola zastavená od 2.1.2006.

Odvolací súd v zásade súhlasí s názorom krajského súdu, že z podania žalobcu z 2. januára 2007 ani z jeho doplnenia zo 4. januára 2007 nie je možné zistiť, vyplatenia akej konkrétnej sumy dôchodku sa žalobca voči žalovanej domáha, pričom žalobca na výzvu krajského súdu na jej konkretizáciu nereagoval.

Z dávkového spisu žalovanej číslo X. však odvolací súd zistil, že navrhovateľ bol posudkovou komisiou sociálneho zabezpečenia č. 1 so sídlom v Bratislave dňa 21. apríla 1994 uznaný podľa § 29 ods. 2 písm. a) zákona č. 100/1988 Zb. invalidným od 23. mája 1994 vzhľadom na psychické ochorenie s dominanciou paranoidného syndrómu s pocitmi perzekúcie, pričom dožadovanie sa „spravodlivých nárokov“ podľa posudku patrí do obrazu ochorenia.

Z dávkového spisu žalovanej nevyplýva, že by u navrhovateľa došlo k zlepšeniu zdravotného stavu a zániku invalidity podľa § 29 ods. 3 zák.č. 100/1988 Zb.. Na tejto skutočnosti nič nemení okolnosť, že žalobcovi bol od 29. januára 2004 priznaný starobný dôchodok. Invalidita žalobcu pre duševnú poruchu je okolnosťou, pre ktorú je dôvodný postup podľa § 29 ods. 3 OSP na zabezpečenie realizácie práva žalobcu na prístup k súdu. Keďže v konaní pred krajským súdom žalobca opatrovníka ustanoveného nemal, odvolací súd uznesenie krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie podľa § 246c ods. 1 v spojení s § 221 ods. 1 písm. f) a ods. 2 OSP.

V ďalšom konaní bude úlohou krajského súdu rozhodnúť o ustanovení opatrovníka žalobcovi podľa § 29 ods. 2 OSP, vyzvať ho na doplnenie žaloby i na základe v spise sa nachádzajúcich dokladov a vo veci z hľadiska všetkých uplatnených nárokov navrhovateľa znovu rozhodnúť, pričom v novom rozhodnutí znovu rozhodne aj o náhrade trov konania, vrátane trov konania odvolacieho.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 27. apríla 2011

JUDr. Viera Nevedelová, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Anna Koláriková